

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212010394
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2212010394.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obžalovanému G. Y., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede pod sp. zn. 1T/117/2012 zo dňa 01.04.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.02.2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, e/, odsek 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný G. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. č. XXX, okres Dunajská Streda,

o d s u d z u j e

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

U z n e s e n i e

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného G. Y., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede pod sp. zn. 1T/117/2012 zo dňa 01.04.2015 tento (okresný súd) uznal obžalovaného G. Y., nar. XX.XX.XXXX, vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 29. decembra 2011 v čase okolo 21.30 hod. pred barom zv. El Clasico, v obci Vrakúň, okr. Dunajská Streda, pristúpil k tam na parkovisku stojacemu osobnému motorovému vozidlu zn. Fiat Tipo, bielej farby, evidenčného čísla DS 200BV, na ktorom dvere vodiča boli otvorené a bez udania dôvodu priložil nôž s dĺžkou čepele 15 cm ku krku poškodeného, M. Z., nar. XX. XX. XXXX, ktorý sedel v aute a uviedol mu nasledujúce slová: „Daj peniaze, lebo Ti podrežem krk“, potom ho poškodený od seba odsotil a páchatel

z miesta činu ušiel, k zraneniu osôb a k odcudzeniu majetku nedošlo, ale poškodený sa obával o svoj život a zdravie.

Za to mu okresný súd uložil

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona pri použití § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 3T/276/2011 zo dňa 3.2.2012 vo výroku o treste.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému výkon trestu podmienenčne odložený a podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona určená skúšobná doba s probačným dohľadom na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona uložil súd obžalovanému povinnosť spočítajúcu najmä v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému M. Z. na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil súd obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokolvek druhu na 3 (tri) roky.

Ako je zrejme z dôvodov rozsudku súdu I. stupňa tento dospel k vyhláseniu rozsudku zakladajúceho zavinenie obžalovaného G. Y. na posudzovanej trestnej činnosti na základe doplneného dokazovania nariadeného tunajším súdom v uznesení sp. zn. 6To/61/2013 zo dňa 05.11.2013. Týmto (uznesením krajského súdu) bol predchádzajúci (oslobodzujúci rozsudok) okresného súdu zrušený v zmysle § 321 ods. 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podkladom pre konanie predchádzajúceho (rozhodnutia krajského súdu vyúsťujúceho do zrušenia veci a jej vrátenie okresnému súdu) bolo odvolanie okresného prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku okresného súdu.

Obsahom uznesenia krajského súdu zrušujúceho pôvodné (oslobodzujúce rozhodnutie) bolo predovšetkým to, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami majúcimi podstatný vzťah k veci. Navyiac spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov nebol realizovaný zákonne súladným spôsobom.

Podľa názoru vysloveného tunajším (krajským súdom) vzhľadom na rozsah a obsah vykonaných dôkazov bolo potrebné vo veci rozhodovať zrejme iným spôsobom ako ustálil pôvodne konajúci okresný súd v rámci oslobodzujúceho rozsudku.

Bolo potrebné prihliadať primárne na výpoveď poškodeného Z. Z., ktorý počas dokazovania realizovaného v rámci prípravného konania, resp. na hlavnom pojednávaní zhodne vypovedal, že sa mu predmetného dňa (29.12.2011) pred barom zv. El Clasico vyhrážal práve obžalovaný G. Y. podrezaním krku v prípade, že mu nevydá peniaze.

Na obsahu tejto výpovedi zotrval aj v rámci samotnej konfrontácie s obžalovaným.

Navyiac popísal osobu páchatel'a ako muža vo výške asi 175 cm, silnejšej postavy, s hnedými vlasmi ostrihanými nakrátko, mal aj náušnice, vek okolo 45 až 50 rokov.

Samotnú skutočnosť (že sa obžalovaný G. Y. dňa 29.12.2011) nachádzal v bare L Clasico potvrdzovali ďalší svedkovia, a to A. T., M. F., J. X. a T. A.. Títo vo svojich výpovediach realizovaných v rámci prípravného konania, resp. na hlavnom pojednávaní vypovedali, že bezprostredne po incidente s obžalovaným, poškodený vošiel do baru, kde im oznámil, že sa mu dotýčny (obžalovaný) vyhrážal zabitím priložením noža na krk a žiadajúcim od neho peniaze.

Samotná skutočnosť, že poškodený v rámci svojej výpovede sa nie jednoznačne vyjadril k tomu, v ktorej ruke mal obžalovaný v čase incidentu držať nôž s dĺžkou čepele asi 15 cm, podľa názoru odvolacieho súdu, nie je takou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá by spochybňovala výpoveď tohto (poškodeného) ako celku. Naopak táto (nejednoznačnosť) mohla prameniť práve z momentu prekvapenia a súčasne strachu vyplynúvšieho z takého neočakávaného konania zo strany samotného obžalovaného G. Y..

Samotný obžalovaný ako vyplynulo z priebehu vykonaného dokazovania v rámci prípravného konania vôbec popíeral, že by sa dňa 29.12.2011 nachádzal v bare zv. El Clasico. Naproti tomu počas dokazovania realizovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa v bare nachádzal, avšak sa nikomu nevyhrážal s nožom v ruke, pričom sa ďalej odmietol k veci vyjadriť.

Takýto (spôsob obhajoby obžalovaného), prvostupňový súd rozhodujúci oslobodzujúcim rozsudkom vôbec nepodrobil akémukolvek komentáru.

Napokon v rámci došetrenia veci bolo potrebné sa zaoberať aj nezrovnalosťami vyplývajúcimi z úradného záznamu spísaného na č. I. 217, a to tým, že sa vyslúchne spracovateľ tohto záznamu.

Po došetrení veci, resp. doplnení dokazovania zo strany okresného súdu tento vo veci vyniesol odsudzujúci rozsudok. Vykonal v rámci tohto (dokazovania) v podstate úkony, ktoré mu boli nariadené tunajším odvolacím súdom, pričom v konečnom dôsledku dospel k záveru, že je potrebné vysloviť záver, že sa inkriminovaný skutok stal a že ho spáchal ako trestnoprávne zodpovedný subjekt obžalovaný G. Y.. Pri spôsobe (hodnotenia dôkazov) vychádzal tento (I. stupňový súd) z právnych úvah naznačených v predchádzajúcom (zrušujúcom uznesení tunajšieho krajského súdu).

K takémuto (záveru) bolo možné dospieť aj vzhľadom na skutočnosť, že v rámci (došetrenia veci) vo veci nevystali také zásadné (nové dôkazy), ktoré by právne úvahy naznačené v uznesení tunajšieho krajského súdu akýmkoľvek spôsobom vyvracali.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku okresného súdu, tento zohľadňoval jednak okolnosti prípadu, resp. osobné pomery páchatela s tým, že mu ukladal trest pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to v trvaní 3 roky s tým, že sa jednalo o trest súhrnný. V rámci tohto (súhrnného trestu) zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 3T/276/2011 zo dňa 03.02.2012. Výkon trestu obžalovanému súčasne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, a to s probačným dohľadom. Tiež mu uložil povinnosť nepriblížiť sa k poškodenému M. Z. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Napokon rozhodol aj o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Takto ukladaný trest, podľa názoru vysloveného v napadnutom rozsudku, je spôsobilý zabezpečiť požiadavky zákonodarcu na špeciálnu, ako i generálnu prevenciu ukladaných trestov. Súčasne sa pri príslušnom (výroku o treste) konštatuje, že obžalovaný mal byť doteraz 8-krát súdne trestaný, a to naposledy práve rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 3T/276/2011 zo dňa 03.02.2012 pre prečin podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so skúšobnou dobou na 18 mesiacov a k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na tri roky.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný G. Y., ktoré v zákonnej lehote odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Rovnako tak podal odvolanie aj okresný prokurátor.

Odvolanie obžalovaného v rámci jeho obsahu smeruje len, čo do výroku o vine. Poukazuje na skutočnosť, že on spáchanie trestnej činnosti poprel. Pokiaľ sa konštatuje nejaká nezrovnalosť medzi tým, že v prípravnom konaní poprel účasť v deň spáchania skutku v bare zv. El Clasico a neskôr na hlavnom pojednávaní túto skutočnosť, (že sa tam nachádzal) nepoprel, odôvodňuje len tou skutočnosťou, že v tom čase už mal uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a teda nemal oprávnenie na vedenie motorového vozidla, ktorá skutočnosť ho viedla k tomu, že poprel v rámci prípravného konania tú skutočnosť, že by sa v inkriminovaný deň v uvedenom bare nachádzal.

Naopak zotrval v neskorších svojich obhajobných tvrdeniach na tej skutočnosti, že sa skutočne v inkriminovaný deň (29.12.2011) v bare nachádzal, avšak poprel, že by sa poškodenému akýmkoľvek spôsobom vyhrážal.

V tejto súvislosti poukázal na to, že došlo v uvedený deň len k nezrovnalosti na parkovisku medzi ním a poškodeným, keďže poškodený mu vytvoril prekážku pred jeho motorovým vozidlom a bol ho na to upozorniť, pričom došlo len k slovnej hádke. Napriek tejto skutočnosti sa mal poškodený ísť do baru posťažovať, že sa mu mal on vyhrážať dokonca s nožom. Táto skutočnosť sa však nezakladá na pravde, naopak sám poškodený Z. ho mal dňa 04.01.2012 po tom, ako ho vyhľadal, napadnúť fyzicky, po čom bol aj práceneschopný, a to v čase od 05.01.2012 do 14.02.2012.

Poukázal tiež, že výpoveď poškodeného Z. vo viacerých momentoch nekorešponduje s výpoveďou viacerých svedkov, napríklad M. F., J. X., Z. T., T. A., ktorí vo svojich výpovediach nie jednoznačne vypovedajú, kedy do baru sa opätovne vrátil M. Z., resp. kedy z neho odchádzal sám on (obžalovaný). Ani jeden zo svedkov vypočutých počas prípravného konania, resp. na hlavnom pojednávaní priamo nepotvrdil, že by to bol práve on, ktorý sa mal v inkriminovaný deň obžalovanému vyhrážať s nožom v ruke.

V tomto smere poukázal na výpovede čašníčky z baru El Clasico A. T., ktorá potvrdila jeho obhajobu, že v ten deň si kúpil cigarety, pričom platil 20 eurou bankovkou a vydala mu 15 Eur s tým, že následne on odišiel z baru. Toto dokumentuje tú skutočnosť, že od nikoho nemusel žiadať žiadne finančné prostriedky, keďže mal svoje (finančné prostriedky).

Tiež sa obhajoval tou skutočnosťou, že v tom čase užíval antidepresíva, ktoré spôsobujú ospalosť, malátnosť, a teda je vylúčené, aby niekto pod vplyvom takýchto liekov bol agresívny a aby sa dopustil takého závažného zločinu.

Pokiaľ okresný súd konštatuje, že v minulosti bol 7-krát súdne trestaný, tak uvádzal, že nikdy nebol trestne stíhaný za násilnú trestnú činnosť.

Tiež poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ poškodený tvrdí, že mal podávať trestné oznámenie v inkriminovaný deň (29.12.2011), nie je táto skutočnosť nikde evidovaná, čo mali potvrdiť aj vypočutí príslušníci PZ (R. X. a H. F.).

V konečnom dôsledku preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a ho spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania napáda rozsudok okresného súdu, čo do výroku o treste ukladaného tomuto (obžalovanému G. Y.).

Namietal, že okresný súd nesprávne pri ukladaní trestu aplikoval u obžalovaného ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, keď mu znížil trest pod zákonom stanovenú dolnú hranicu s tým, že mu uložil trest podmienený s probačným dohľadom.

V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak sú vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatelia má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatelia neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Výnimočnosť použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia, nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežné a vyskytujúce sa skutočnosti (R 61/1996). Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako ďalej dôvodí okresný prokurátor, za pomery páchatelia odôvodňujúce zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby je možné považovať jeho vážnu chorobu, pri ktorej by výkon trestu odňatia slobody bol pre páchatelia zvlášť obťažný, alebo by mal pre neho zvlášť nepriaznivé následky. Rovnako tak za pomery páchatelia odôvodňujúce vyššie uvedený postup treba považovať stav, kedy sa páchatelia stará o osoby, ktoré sú na ňom závislé, svojou výživou, alebo výchovou. Pritom zákon nevyžaduje, aby v týchto prípadoch išlo o povinnosť páchatelia vyplývajúcu zo zákona. Môže ísť tiež o povinnosť vyplývajúcu z morálnych zásad spoločnosti.

S poukazom na dôkaznú situáciu sa odvolateľ (okresný prokurátor) stotožnil len s rozsudkom okresného súdu v tom smere, pokiaľ ustálil vinu v zmysle podanej obžaloby. Naopak namietal skutočnosť použitia „zmierňovacieho ustanovenia“ pri rozhodovaní o treste postupom v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona. V tejto súvislosti zvyrazňuje tú skutočnosť, že v osobe obžalovaného sa jedná už o mnohonásobne trestne stíhanú osobu. V konečnom dôsledku navrhol okresný prokurátor, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil v zmysle § 321 ods. 1 písmeno e/ a aby vo veci podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku zákonným spôsobom rozhodol tak, že obžalovaného rozsudkom odsúdi k primeranému nepodmienečnému súhrnnému trestu odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v stanovenom rozsahu.

Na podklade podaných a súčasne odôvodnených opravných prostriedkoch odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, pričom dospel k záveru, že dôvodným je len odvolanie okresného prokurátora.

Vo vzťahu k ustálenému skutkovému stavu poukazuje tunajší (odvolací súd) na predchádzajúce uznesenie tunajšieho krajského súdu pod sp. zn. 6To/61/2013 zo dňa 05. novembra 2013, ktorým zrušil predchádzajúci (oslobodzujúci rozsudok okresného súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V tomto (zrušujúcom uznesení) krajský súd vyslovil relevantné právne úvahy vo vzťahu k rozsahu vykonaného dokazovania zo strany okresného súdu, ako i v neposlednom rade spôsobu hodnotenia vykonávaných dôkazov.

Vyslovil právne úvahy, ktoré nekorešpondovali s predchádzajúcim (oslobodzujúcim rozsudkom vo veci, predovšetkým pre nedostatočne zistený skutkový stav a pre nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov.

Ako je naznačené už vyššie, odvolací súd vyslovil v príslušnom (zrušujúcom uznesení) predbežné závery, že rozsah dôkazov vykonávaných a spôsob ich hodnotenia pri objektívnom posúdení skôr naznačovali na iné právne závery ako ustálil okresný súd v predchádzajúcom (oslobodzujúcom rozsudku). Naviac upriamil pozornosť okresného súdu, aby v rámci (došetrenia veci) ozrejmil nezrovnalosti, ktoré súviseli so spísaním úradného záznamu priamo súvisiacim s termínom (časom), kedy malo dôjsť zo strany poškodeného k podaniu trestného oznámenia vo veci.

Po vykonaní (úkonov majúcich sa došetriť v rámci predchádzajúceho uznesenia krajského súdu) tento (prvostupňový súd) tieto realizoval v rozsahu naznačenom s tým, že po vyhodnotení aj (novo vykonaného dokazovania) dospel k záveru, že je potrebné vo veci ustáliť trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného A. Y. za spáchanie inkriminovanej trestnej činnosti.

V tomto smere si súd odvolací osvojuje skutkové závery vyslovené prvostupňovým súdom, keďže priamo sú korešpondujúce s právnymi úvahami nachádzajúcimi sa v uznesení tohto (krajského súdu).

Ani po doplnenom dokazovaní nebolo možné v priebehu dokazovania ustáliť také dôkazy, ktoré by výpoveď poškodeného, resp. svedkov majúcich ho nepriamo usvedčovať z trestnej činnosti akýmkoľvek spôsobom zásadne vyvracali.

Naopak obžalovaný svoje pôvodne prezentované obhajobné tvrdenia dopĺňal o tú skutočnosť, že v prípravnom konaní popieral účasť v bare zv. El Clasico v inkriminovaný deň (29.12.2011) z dôvodu, že v tom čase mal mať už uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a v tom mal byť hlavný (dôvod), pre ktorý mal popierať svoju prítomnosť v uvedenom bare. V neskoršej svojej výpovedi však nepoprel, že sa v inkriminovaný deň v bare nachádzal, avšak s tým, že sa nijakého násilného konania vo vzťahu k poškodenému nedopustil. Navyac prezentoval nové skutočnosti v tom smere, že bezprostredne po skutku (v januári 2012) mal byť sám napadnutý zo strany poškodeného, kedy mu malo byť aj ublížené na zdraví.

V tejto časti (obhajobných tvrdení), tunajší odvolací súd uvádza, že jednak z priebehu dokazovania realizovaného v predmetnej trestnej veci takéto (skutočnosti zistené neboli a navyac neboli predmetom posúdenia zo strany tunajšieho (odvolacieho súdu). Pokiaľ by aj takémuto (násilnému konaniu zo strany poškodeného) malo dôjsť v období nasledujúcom po spáchaní posudzovanej trestnej činnosti, je potrebné takéto (prípadne konanie poškodeného) posudzovať v inom konaní ako bolo to, ktoré bolo predmetom preskúmania zo strany odvolacieho súdu.

V rámci samotného (prieskumu napadnutého rozsudku) dospel tunajší odvolací súd k záveru, že síce okresný súd vo veci vyslovil skutkové závery správne, avšak súčasne nepostupoval zákonne súladným spôsobom pri rozhodovaní o treste ukladaného obžalovanému G. Y..

V tomto smere sa v plnom rozsahu odvolací súd stotožnil s odvolacími námietkami okresného prokurátora, že pri rozhodovaní o treste, okresný súd nesprávne aplikoval zmierňovacie ustanovenie (§ 39 ods. 1 Trestného zákona), keď uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 5 rokov. Pre takýto (zákonný postup) neboli splnené príslušné (zákonné kritériá) tak, ako správne tieto interpretuje okresný prokurátor v podanom odvolaní.

Zohľadňujúc preto odvolacie námietky okresného prokurátora, odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste ukladaného obžalovanému a sám tomuto (A. Y.) uložil trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov s tým, že pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výmera trestu v tomto prípade bola určená obžalovanému na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, kde je možné uložiť trest odňatia slobody v rozsahu 7 až 12 rokov.

Takto ukladaný trest, podľa názoru krajského súdu, je spôsobilý, aj vzhľadom na osobu obžalovaného a okolností prípadu, naplniť požiadavky zákonodarcu na zabezpečenie generálnej, ako i špeciálnej prevencie ukladaných trestov.

V čase rozhodovania tohto (krajského súdu), keďže už predchádzajúce odsúdenia mal tento (G. Y.) vykonané, a to aj s ohľadom na aplikáciu amnestie, nebolo potrebné ukladať tomuto A. Y. trest súhrnný. Keďže sa v prípade predchádzajúcich (odsúdení A. Y.) jedná o potrestania, ktoré v čase rozhodovania krajského súdu už mal (zahladené, resp. osvedčené) ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Napokon vzhľadom na naznačené úvahy bolo potrebné odvolanie obžalovaného G. Y., nar. XX.XX.XXXX, ako nedôvodné zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.